

които сж дѣлими, освенъ на единица и сами на себе си, и на други числа. Ако съберемъ $1 + 3$, получавиме 4; $3 + 5 = 8$; $5 + 7 = 12$; $7 + 11 = 18$; $11 + 13 = 24$. Това се отнася до числата въ официалната математика. Обаче, ако въ математиката на живота съберемъ двама души съ различни характери и интереси, като съдружници въ едно предприятие, нищо нѣма да излѣзе отъ тѣхъ. Ако единиятъ събира и пести, а другиятъ разпилява, тѣ не могатъ да дадатъ сумата две. Тѣ не се събиратъ. Тукъ не можемъ да кажемъ, че едно и едно даватъ две. Оттукъ вадимъ заключението, че действията съ статичнитѣ числа се различаватъ коренно отъ действията съ динамичнитѣ числа.

Да се върнемъ къмъ значението на числото 123. Единицата представя ума, двойката — сърдцето, тройката — волята. Ако има сърдце и силна воля, а умъ нѣма, човѣкъ нищо не може да направи. Числото 123 трѣбва да бжде девизътъ на човѣшкия животъ. Безъ това число човѣкъ не може да работи. Следователно, дойдете ли до нѣкакво противоречие, обезсърдчаване, обезсмисляне на живота, изговорете въ себе си числото 123. Единицата подразбира разумния принципъ въ живота; двойката — любовта, която гради; тройката — истината, отъ която произлиза волята. Следователно, когато кажете, че трѣбва да изпълнявате волята Божия, изговорете въ себе си числото 123, въ което е скрита идеята: Богъ е Любовь, Мждрость и Истина. Съ тѣзи